

fordi det ikke har givet sig til Kende i det Kvartal, hvorpaa Udgiftsposten maatte bygges.

Det ærede Medlem Hr. Rahbek har jo Ret i, at hvis man virkelig skulde imødekomme de Ønsker, som det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har, og som rimeligvis gaar ud paa at tilvejebringe som normal Tilstand den Tilstand, der er gældende i Vejle Kommune paa dette Omraade, vilde vi komme op paa en Udgift paa Hundreder af Millioner, en Udgift, som det vilde være ganske umuligt for det danske Samfund at bære. Det er let nok at foregøgle de gamle den Slags Billeder, det er uhyre simpelt at opføre Luftslotte, store Kasteller; men jeg synes, at hvis der skulde være nogen som helst Realitet i dette, maatte man angive, hvor Pengene skulde komme fra. Men dette glemmer de Herrer ved denne Lejlighed som ved saa mange tidligere. For her er der jo ikke blot Spørgsmaal om det Mod, som det ærede Medlem Hr. Rode i sin Tid talte om, at det var tilstrækkeligt at have. De Herrer er vistnok klare over, at det ikke slaar til i denne Forbindelse.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen talte om, at der var Kommuner, der sparede ved Overgangen fra Alderdomsunderstøttelsen til Aldersrenten, og i denne Sammenhæng nævnte det ærede Medlem Silkeborg Kommune og Vejle Kommune. Nu ved jeg ikke, hvordan Forholdene ligger i Silkeborg, paa hvilke Højder med Hensyn til Alderdomsunderstøttelse de dør er naaet op; men det ved vi jo Besked om fra Vejle. Det var det ærede Medlem saa god at oplyse Tinget om ved den forrige Finanslovbehandling; vi ved, at dør er enlige Kvinder oppe paa Ydelser, der ligger mellem 700 og 1 500 Kr., ja, derover. Før det ærede Medlem redegør for, hvad man i Silkeborg var naaet op til pr. enkelt Person, er der ikke for denne Kommunes Vedkommende Basis for at bedømme, hvad den nævnte Besparelse i Udgift betyder. For Vejles Vedkommende foreligger der derimod en saadan Basis.

Jeg vil derom sige, at jeg tror, det vilde baade Vejle Kommune særdeles vel, om man kunde komme til en Nedgang i Udgiften paa dette Omraade og paa adskillige andre Omraader, saa det tror jeg, det ærede Medlem ingenlunde skulde beklage. Og de Højder, som man dør er naaet op paa ved Fastsættelsen af Alderdomsunderstøttelsen pr. enkelt Person, er jo ogsaa dikteret af Prisforhold, som nu ikke længere er til Stede. Vejle Byraad og mange andre Kommunalbestyrelser burde vise det samme

Mod i Nedgangstider, som de viste i Opgangstider, den samme Villie til at bringe disse Ydelser ned, som de i sin Tid viste med Hensyn til at bringe dem op, saa det hele kunde komme til at ligge nogenlunde i samme Plan. Hvor der er Nedgang, klages der naturligtvis, men hvor de vedkommende faar mere, mærker man i Almindelighed ikke noget synderligt til nogen fremtrædende Tilfredshed.

Det ærede Medlem har nævnt en hel Del Eksempler paa, hvilke Klagegrunde der har været fra Aldersrentenyderes Side. Disse Eksempler forekommer mig rigtignok i nogen Grad at være af en apokryf Karakter, og jeg maa sige, at jeg har ikke Spor Medlidenhed med den gamle Mand, som ikke kan tage sin Kost i et Pensionat, hvor den koster 75 Kr. om Maaneden. Tror det ærede Medlem Hr. Holger Larsen ikke, at det skulde være muligt for den vedkommende at indrette sig paa en lidt billigere Maade? Jeg tror, det vilde være muligt. Hvis vi skal til at indrette Aldersrenten saaledes, at de gamle kan tage Ophold i Pensionater omkring i Landet, saa tror jeg ogsaa, vi kommer op paa en Udgift af Hundreder af Millioner Kroner, som hverken vilde være rimelig eller taalelig for Samfundet.

Det ærede Medlem har nu opgivet at fremholde Kravet om Nedsættelse af Aldersgrænsen til 60 Aar, og det vilde glæde mig saa meget mere, hvis det var Udtryk for Erkendelsen af, at det Ræsonnement, som fra min Side har ligget til Grund for at løfte Aldersgrænsen fra 60 til 65 Aar, nu finder Tilslutning fra det ærede Medlems Side.

Man har talt om visse Misforhold mellem Aldersrenteloven og Invalideloven. Det ærede Medlem Hr. Rode var ogsaa inde derpaa. Men der er een Ting, som de ærede Medlemmer, der kritiserer disse to Love, glemmer, og det er dette, at Invalideloven er en Forsikringslov. De vedkommende Invalidider og Arbejdsgivere ud over Landet har selv betalt det væsentlige af, hvad denne aarlige Rente koster; derfor kan man ikke uden videre sammenstille de Ydelser, der præsteres efter Invalideloven, med de Ydelser, der kan gives i Henhold til Aldersrenteloven, som jo er baseret paa Forsørgelses- og ikke paa Forsikringsprincippet.

Naar man i denne Samling har beskæftiget sig med Ønsket om en Revision af Invalideloven, vil jeg sige, at denne Tanke ikke har været mig helt fremmed. Thi ogsaa jeg kunde tænke mig, at man i Invalideloven gennemførte Principper af